

64. EL PA QUE ENS DÓNA JESÚS ÉS MOLT SUPERIOR AL MANNÀ

Llegim avui el final de l'homilia pronunciada per Jesús a la sinagoga de Cafarnaüm un sàbat (Jn 6,41-59). Després que hagués donat de menjar a cinc mil homes adults en el desert i hagués fet recollir dotze cistelles de sobralles per a tot el poble d'Israel, Joan estableix un clar contrast entre «el pa del cel, el manà», que menjaren els pares d'Israel al desert i «el pa viu que ha baixat del cel» que Jesús ofereix als creients: els israelites menjaren el manà, però moriren; el creient que «mengi *d'aquest pa* viurà per sempre». Per participar en el manà bastava formar part d'una de les dotze tribus; el pa, en canvi, que dóna Jesús és un do de si mateix que ofereix a tots aquells que li donin la seva adhesió personal: «el pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món». Com que els jueus es posaren a discutir acaloradament: «Com pot aquest *la carn donar-nos* per menjar?» (en cursiva els matisos del Còdex Beza), Jesús els assegura que «si no *preneu* la carn del Fill de l'home», una velada al·lusió a l'Eucaristia («Preneu, mengeu-ne tots, aquest és el meu cos»), «i *la seva sang no beveu*, no tindreu *en vosaltres mateixos* la vida: qui es nodreix de la *seua* carn i beu la *seua* sang té vida definitiva, i jo el ressuscitaré el darrer dia, perquè la meua carn *veritablement* és un aliment» sòlid que nodreix la persona i li dóna vida. Joan, com qui desenrotlla una espiral, fa donar un tomb a la frase, sobretot segons l'afegitó del Còdex Beza: «Qui es nodreix de la meua carn i beu la meua sang viu compenetrat amb mi i jo amb ell, *com el Pare està compenetrat amb mi, també jo amb ell. En veritat us dic, si no preneu el cos del Fill de l'home com el pa de la vida, no teniu vida en ell.*» I rebla el clau: «Com m'ha enviat el Pare, que viu, i jo visc gràcies al Pare, igualment qui em *pren*, també ell *viu* gràcies a mi. Aquest és el pa que ha baixat *del* cel, no com menjaren els *vostres* pares i moriren; qui mengi d'aquest pa viurà per sempre.»

Josep Rius-Camps,

teòleg i biblista.